

OMTRENT & TROUWAMBTEENAREN

Maakt de freelance trouwambtenaar de babs overbodig?

De trouwambtenaar (beter bekend als de buitengewoon ambtenaar van de burgerlijke stand, babs) heeft een arbeidscontract met de gemeente en is beëdigd door een rechtbank. Het gemeentebestuur betaalt vaak voor eventuele bijscholing en samen met de andere collega-trouwambtenaren van de gemeente kan hij/zij gebruik maken van de gemeentelijke toga. De ondertrouw en vaak ook het 'gratis' huwelijk doet doorgaans de ambtenaar van de burgerlijke stand (abs) die zeg maar regulier in dienst is van de gemeente en ook andere taken op het vakgebied Burgerzaken vervult. De babs doet de betaalde huwelijken. Maar ook een abs kan die voltrekken.

Het komt steeds vaker voor dat de babs zich laat inschrijven bij de Kamer van Koophandel, een eigen praktijk begint als ceremonieel expert en zichzelf verkoopt als onafhankelijk beëdigd trouwambtenaar. Deze freelancer is dan een zzp-er (zelfstandige zonder personeel) met een eigen toga en meestal een eigen website waarop reclame wordt gemaakt met woorden als: 'kies een trouwambtenaar die je begrijpt en een betrokken verhaal houdt' of 'geen saaie ceremonie, maar een bijzondere plechtigheid'. Het tarief is dan nader overeen te komen en afhankelijk van plaats en tijd waar je de trouwplechtigheid wilt hebben: op het strand, in een kroeg of in een kasteel je in Frankrijk. Over het algemeen gaat het dan niet om een wettelijk huwelijk. Er wordt door het bruidspaar geen akte ondertekend die door de gemeente is opgemaakt. Het is slechts een huwelijksceremonie zonder de rechtsgevolgen van een formeel huwelijk.

Hoe moeten gemeentebesturen zich ten opzichte van deze ontwikkelingen opstellen? En wat vinden babsen-zonder-particuliere-praktijk hier eigenlijk van?

DE MENING VAN EEN FREELANCER/ZZP-ER

'Naast mijn werk als abs voor de gemeente ben ik ook als zelfstandig babs te boeken. Ik ben dan niet in dienst van een gemeente, het bruidspaar betaalt mij rechtstreeks. Als het voor een officieel huwelijk is, waarbij staande de ceremonie de originele akte wordt getekend, dan zullen er met de gemeente waar zij trouwen afspraken gemaakt moeten worden'.

'Als het voor een ceremonieel huwelijk is dan gaat het eigenlijk allemaal buiten de gemeente om. En vooral dat laatste gebeurt steeds meer. Ik heb gezien dat die markt er is en ik ben erin gestapt. Ik heb mij bij de Belastingdienst gemeld en draag btw af. Trouwen is commerciëler geworden. Bruidsparen stellen hoge eisen, ook aan de trouwambtenaar. Ze willen veel eerder contact en ze willen zeker weten dat het klikt. Ze willen een extra gesprek en meer service. Dan is de zelfstandige trouwambtenaar een uitkomst. Als ik een ceremonieel huwelijk sluit, ben ik op dat moment geen trouwambtenaar, maar dat ben ik natuurlijk weer wel als ik door een gemeente benoemd word om een huwelijk op verzoek te voltrekken'.

DEZE ONTWIKKELING BEKEKEN VANUIT DE GEMEENTE

Een trouwambtenaar (abs of babs) die zich als zelfstandige vestigt, moet dit met zijn/haar leidinggevende van de gemeente overleggen. Er moeten afspraken worden vastgelegd over wat wel en wat niet is toegestaan. Staat de gemeente dan toe dat de babs ook in de eigen gemeente commerciële activiteiten ontplooit? En welke functie dient dan voorrang te krijgen als een bruidspaar voor de huwelijksvoltrekking de eigen babs (soms tevens weddingplanner*) verkiest boven de door de gemeente aangewezen babs?

Er zijn gemeenten die niet op een freelance babs zitten te wachten. Deze zelfstandigen wekken irritatie bij gemeenten. Zijn de door de gemeente benoemde babsen in hun eigenlijke functie soms niet goed genoeg? En er zijn toch ook steeds meer gemeenten met unieke en bijzondere trouwlocaties waar je met de gemeentelijke babs terecht kunt?

Om het simpel te houden: gemeenten vinden de zelfstandig gevestigde weddingplanner c.q. huwelijksbege-

Hans Gerhards en Bastiaan Walpot (foto)
Respectievelijk babs te Purmerend en Edam-Volendam en te Meppel.

leider prima. Dat geldt ook voor een beëdigde babs in dienst van een gemeente. Maar de combinatie van deze twee vraagt om problemen.

Want, zo wordt dan geredeneerd, het kan toch niet zo zijn dat straks eerst een spetterend huwelijksfeest wordt gevierd, waarvoor mensen per kaart worden geïnviteerd, waarop in grote letters staat 'wij gaan trouwen' en daarvoor of daarna, maar niet op dezelfde dag, gaat men nog even naar de gemeente voor het wettelijk huwelijk. In feite is dit vergelijkbaar met een kerkelijke huwelijk: dat mag ook pas plaatsvinden na het burgerlijk huwelijk. Dat is in de wet verankerd.

Zo kunnen er nog leuke juridische kwestie ontstaan!

WAT VINDEN BABSSEN VAN DEZE ONTWIKKELING?

De babs geeft in zijn beroep van trouwambtenaar alles wat een freelancer ook geeft: volledige inzet, ingaan op de redelijke verlangens van het bruidspaar, een sprankelende toespraak. Daarom word je juist trouwambtenaar: om van iedere trouwceremonie iets moois te kunnen maken.

Je komt in alle lagen van de bevolking en in alle dorpen en wijken van je gemeente! Het is geen erebaan, maar een beroep dat je volledige inzet vereist. Je bent een visitekaartje van je gemeente. Regelmatige bijscholing is nodig.

Maar de concurrentiepositie van deze babs staat de laatste tijd onder druk: enerzijds worden in steeds meer gemeenten de goedkope 'sprekkamerhuwelijken' door de gewone absen voltrokken en anderzijds maken de mensen die er veel geld voor over hebben, gebruik van de freelancende babs (die in feite niet als ambtenaar optreedt maar als zzp-er). Zij gaan dan even op dinsdag met twee getuigen naar Burgerzaken, om het wettelijk huwelijk te sluiten en gaan daarna, op een avond, in de nacht of in het weekend op een door de weddingplanner gekozen locatie een georganiseerd huwelijksfeest vieren. En daar is dan geen babs voor nodig!

De discussie gaat door...

Je hebt de abs en de babs en de ceremonieel expert, zeg maar de priester of dominee in een gesecculariseerde wereld. En dan zijn er ook nog diverse combinaties: abs in de ene gemeente, babs in een andere en soms even zzp-er in Frankrijk of zo. Laten we trouwens ook de eendagsvlieg niet vergeten: de wethouder, burgemeester of bekende Nederlanders die voor één keer een bevriend paar trouwt. Overigens zijn er, om het dan nog weer wat ondoorzichtiger te maken ook gevallen bekend van bestuurders die het niet bij een keer laten en het schijnt dan zelfs ook voor te komen dat sommige bestuurders er geen been in zien om zich vervolgens door het bruidspaar een enveloppe met inhoud te laten toeschuiven; zeg maar een klusjesman die zich in een grijs gebied begeeft... Hoe het ook zij, twee artikelen van Gerhards/Walpot en Schipper met een poging tot begripsafbakening waarin de positie van abs, babs, etc, wat scherper wordt uitgetekend. (az)

ONZE CONCLUSIE

Wat zien we gebeuren? Enerzijds verschraving van het huwelijksritueel en anderzijds vaak buitenproportioneel 'opleuken' van het huwelijksceremonieel. Als deze ontwikkeling doorzet wordt de babs zoals we die hier al tijden kennen, overbodig! De abs voltrekt dan alle huwelijken zonder veel ceremonieel en mensen die een opgeleukte ceremonie willen, huren een trouwambtenaar in, die geen ambtenaar meer is en ook niet meer hoeft te zijn.

Reactie?

bastiaan@walpot.nl en/of gerhards@planet.nl en stuur de hoofdredacteur van dit blad even een cc-tje: alfred.zebregs@zebttekst.nl

Voetnoot *

Er is zelfs een 3 jarige hbo-opleiding voor 'weddingplanner'. Kijk ook eens op www.detrouwambtenaar.nl of op www.iktrouwjou.nl of op www.trouwceremonie.nl

Cijfers huwen en scheiden

In 2010 zijn er 82.758 huwelijksluitingen geweest. Dit is inclusief ongeveer 10% partnerschapregistraties, want vanaf januari 2010 worden huwelijksluitingen en partnerschapregistraties door het CBS niet meer apart bijgehouden. Vergelijk: in 2009 waren er 73.477 huwelijken en 9.497 partnerschapregistraties; in totaal toen dus ruim 200 meer.

In de eerste vijf maanden van 2011 zijn er in totaal 26.704 huwelijksluitingen geteld; bijna 1.600 minder dan in dezelfde periode van 2010. Er lijkt dus sprake van een dalende trend.

Het aantal echtscheidingen bedroeg in 2010 (inclusief ontbinding van partnerschapregistraties 33.247. Daar lijkt dit jaar sprake van een stijgende lijn: in de eerste 5 maanden van 2011 al ruim 14.300 tegen 13.500 in dezelfde periode van 2010.

TOGA atelier
Schout & Katsantonis

Toga's op maat

- Vakwerk
- Lichtgewicht stof in luxe kwaliteit
- Schitterend geborduurde wapens

www.toga.net
info@toga.net

Industrieweg 51, 3044 AS Rotterdam
tel 010 245 07 66, fax 010 245 07 67

De commerciële trouwambtenaar; hot item of heet hangijzer?

Ik mocht onlangs tijdens een *Babsendag* in Limburg spreken over Matrimonium, de verenging voor trouwambtenaren in Noord-Holland. Een eer, maar zeker ook een belevenis.

Er zijn dingen die je altijd een keer de eerste keer doet en dit was er één. Ik heb al voor heel wat gezelschappen gesproken, maar nog nooit voor een zo groot gezelschap collega trouwambtenaren. Wat ontzettend leuk was dat! En ik vond het maar wat stoer: in een theater, op een groot podium met naast me een enorm scherm met daarop héél groot MATRIMONIUM.

Limburg wilde weten hoe dat nou gegaan was met de oprichting en ik vertel daar maar wat graag over. Maar ik vertelde natuurlijk ook wat meer over trouwambtenaren en over de verschuivingen die in de trouwbranche plaatsvinden. We zien het allemaal en wie het niet ziet, heeft zijn of haar ogen dicht.

Werd er vroeger altijd op het gemeentehuis getrouwd, tegenwoordig kiezen

bruidsparen de meest mooie locaties. En gemeenten werken daar gelukkig veelal aan mee. Gemeenteraden benoemen panden tot trouwlocatie, zodat daar wettelijk een huwelijk voltrokken kan worden. Hotels, kastelen, kroegen, galeries, monumentale panden. Geweldig want zo komen wij trouwambtenaren op de meest fantastische plekken. En al die locaties zijn zo wisselend van uitstraling en prijs, dat er voor ieder wel een passende locatie te vinden is.

STIJF, SAAL, FOUTEN MAKEND, OF...

Maar bruidsparen lijken (nog) meer te willen. Steeds vaker ging ik als een soort toezichthouder naar een ceremonie, omdat een bruidspaar zelf een commerciële trouwambtenaar had uitgekozen die niet in onze gemeente werkzaam was. Dan verwachtte ik ook wat, maar vaak kreeg eigenlijk niks meer dan wat ik zelf ook doe. En heel soms zelfs was ik getuige van een ceremonie waarbij ik zelf met kromme

tenen zat. Dat heeft mij aan het denken gezet. Is dit wat bruidsparen willen? En waarom willen ze dat dan?

Actief als ik ben op het internet kom je snel achter de antwoorden. Op de één of andere manier is het imago van de gemeentelijke trouwambtenaar (abs en/of babs) nog steeds belabberd. Stijf, saai en fouten makend. Hoe dat komt? Echt het is me een raadsel. Aan mij zal het niet liggen. Zowat alle collega's die ik ken zijn alles behalve stijf en saai en het zijn toch echt ambtenaren die voor de gemeente werken. Waarom blijft dat beeld dan toch steeds bestaan? En, hoe krijgen we het weg?

Een andere reden voor een bruidspaar om zelf een commerciële trouwambtenaar te kiezen is, omdat ze dan heel ruim van te voren al hun plannen kunnen bespreken en niet hoeven te wachten tot ze eens een ambtenaar door de gemeente krijgen toegewezen.

Volgens mij is hier gemakkelijk een

wereld te winnen. Want dat lijkt me met een vlottere indeling en contactlegging tussen bruidspaar en ambtenaar opgelost.

Een ook wel heel legitieme reden om zelf een commerciële trouwambtenaar te kiezen is omdat ze die ambtenaar ergens 'in actie' hebben en daarom ook graag door deze persoon getrouwd willen worden. Zeg nou zelf, als je zelf zou trouwen en je kent een trouwambtenaar dan maak je die keuze toch ook. Het is tenslotte een dag die je naar eigen wensen wilt laten verlopen.

En dan is er nog een laatste reden om een commerciële ambtenaar in te zetten; en deze reden komt steeds vaker voor. Het gaat dan om paren die of op een bepaalde locatie willen trouwen die niet officieel als trouwlocatie is benoemd of op een tijdstip waarop bij de gemeente geen reservering gemaakt kan worden; of beide redenen natuurlijk. Denk dan aan een huwelijk 's avonds laat of op zondag in de tuin van het ouderlijk huis, in een park, op het strand of op een kasteel in Frankrijk of Italië. (as)

Huwelijk of huw-een-lijk?

In Frankrijk, toch de bakermat van ons 200-jarig burgerlijke standstelsel, was alles en iedereen eind juni even in rep en roer. Verschillende media berichtten dat de Franse president Nicolas Sarkozy in hoogsteigen persoon een vrouw toestemming had gegeven om met haar overleden vriend te trouwen.

De president heeft het verzoek van de vrouw ingewilligd op basis van een oude wet die toelaat dat iemand met een overledene trouwt indien kan worden bewezen dat ze al van plan waren te huwen alvorens een van de partners stierf.

De bewuste wet werd in 1915 aangenomen om verloofden van aan het front gesneuvelde militairen toch te kunnen laten trouwen. Ook vandaag de dag maakt nog af en toe iemand gebruik van de regeling. Enkele keren per jaar wordt een beroep op deze wet gedaan en komt de presidentiële handtekening er aan te pas om deze uitzonderlijke situatie mogelijk te maken.

Er staat dan één partner voor l'Officier de l'etat civil, terwijl de overleden partner vanaf een foto meekijkt. Gelukkig is hij/zij dus ontheven van de plicht om in persoon te verschijnen... De term 'Trouw tot in de dood' krijgt ineens veel meer betekenis!

Zou een dergelijk huwelijk overigens ooit stranden (misschien zijn de partners uit elkaar gegroeid of zit de onderkoelde relatie wel op dood spoor), dan moet een echtscheidingsprocedure worden gevolgd. Wijlen de partner zal ongetwijfeld berusten in het vonnis.

Opmerkelijk zo'n wetje in la France, een land dat onlangs weer eens heeft aangetoond tegenwoordig niet zo vooruitstrevend te zijn in het personen- en familierecht.

In ons Nederland heeft de Burgerlijke Stand in de afgelopen veertig jaar een flinke ontwikkeling doorgemaakt, waarin steeds op allerhande maatschappelijke ontwikkelingen is ingespeeld. Je vraagt je bijna af hoe lang het nog zal duren voor er hier een initiatiefwetsvoorstel wordt ingediend om een postuum huwelijk of geregistreerd partnerschap mogelijk te maken.

Ik ben er als de dood voor...

Wim Hoekema, Team Burgerzaken gemeente Súdwest Fryslân (locatie Sneek)

De weddingplanners hebben creatieve oplossingen in overvloed...

Voor alle soorten situaties blijken aanstaande paren een creatieve oplossing te hebben gevonden.

Weddingplanners sturen daar ook vaak op aan: trouw simpel voor de wet en pak dan uit zoals jullie dat zelf willen. Met andere woorden: huur een eigen commerciële trouwambtenaar in die een ceremonieel huwelijk voor jullie doet zoals jullie dat willen, waar jullie dat willen en wanneer.

Hier is dus niks wettelijks aan, het is alleen een ceremonie. Vergelijk het een beetje met wat paren doen die voor de kerk trouwen en die vervolgens die datum voor henzelf als de trouwdatum hanteren, terwijl de datum dat ze voor de wet getrouwd zijn formeel de enige echte trouwdatum is.

Dit is dus een nieuwe markt. Ach 'nieuw'.

Sinds 2005 is de eerste commerciële trouwambtenaar al actief (Pauline Krom) en er komen er steeds meer bij. Ja, ook ik ben zo'n commerciële trouwambtenaar, omdat die markt er heel duidelijk is en ik graag bijzondere ceremonies wil houden. En nee, niet om rijk te worden. Want als je in dit vak rijk wilt worden dan moet je gewoon lekker verder dromen.

Er komt veel meer bij kijken dan je in eerste instantie denkt. Je moet inschrijven bij de Kamer van Koophandel, je moet BTW afdragen, je moet investeren, je maakt heel veel kilometers, je bent veel tijd kwijt en omdat ik ook nog gewoon fulltime werk, moet ik er vaak ook nog vrij voor nemen.

Dus rijk word ik er zeker niet van, maar ik heb wel fantastische ervaringen en ik

kom op de meest mooie plekken. Het is toch ook geweldig om op een kasteel in Frankrijk een paar te 'trouwen'. Een ervaring die niemand me meer afneemt. En bovendien is er maar één ding wat ik belangrijk vind: het paar hun bijzonder moment geven zoals ze dat zelf voor ogen hebben.

Dit jaar in september mag ik weer naar een Frans kasteel en ik kijk er al naar uit. En daarna mag ik in de gemeente Middelburg een huwelijk voltrekken. Een echt wettelijk huwelijk deze keer, want Middelburg benoemt mij speciaal voor dat moment tot babs. En deze gemeente is zelfs zo flexibel dat ze paren tegemoet komt met een kostenverlaging, omdat de gemeente zelf geen ambtenaar hoeft in te zetten. Ik ben heel benieuwd of er meer gemeenten zijn in het land die dat

doen. Tot nu toe hoorde ik alleen van kosten die paren moeten betalen om een eigen ambtenaar te laten benoemen.

De nieuwe markt ligt open. En begrijp me niet verkeerd, ik promoot het commercieel trouwambtenarschap helemaal niet, het zijn de paren die erom vragen en het zijn de weddingplanners die erop aansturen. En je kunt dan als trouwambtenaar twee dingen doen: meegaan of niet meegaan. Ik sluit een huwelijk veel liever zelf, dan dat ik moet toekijken hoe een gastambtenaar dat doet. Hoewel ik ook daar weer van leer! Dus er is hoe dan ook altijd een voordeel.

Andréa Schipper, ook voorzitter van Matrimonium, de vereniging voor trouwambtenaren in Noord-Holland.

George Pisa & Zn. Tailleurs

Toga's

Diverse kleuren en maties

Representatieve kleding

www.georgepisa.nl

George Pisa & Zn. Tailleurs B.V. T: 040-2433631
Tenierslaan 1-5 I: www.georgepisa.nl
5613 DZ EINDHOVEN E: info@georgepisa.nl